

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Kulturdvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. marts 2012
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Esben Haugland
Sagsnr.: 2012-0032-0136
Dok.: 356272

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 69 (Alm. del), som Folketingets Kulturdvalg har stillet til justitsministeren den 24. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Michael Aastrup Jensen (V).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 69 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg:

”Vil ministeren redegøre for retstilstanden, for så vidt angår personer involveret i såkaldt matchfixing, herunder strafferammen?”

Svar:

1. Udtrykket ”match fixing” dækker i daglig tale normalt over manipulation af sportsresultater ved f.eks. aftalt spil eller bestikkelse af en dommer med det formål at fjerne en del af eller hele den usikkerhed, der normalt forbindes med sportsudøvelsen, og hermed opnå en uberettiget fordel for sig selv eller for andre.

Der findes ikke bestemmelser i straffelovgivningen, som særskilt omhandler ”match fixing”, men hvis manipulationen vedrører sportsresultater, som er genstand for spil hos f.eks. en spiludbyder, vil der efter omstændighederne kunne straffes for **bedrageri** efter straffelovens § 279. Bestemmelsen har en strafferamme på 1½ års fængsel (8 år ved grove overtrædelser).

Som eneste trykt eksempel fra dansk retspraksis om over manipulation af sportsresultater kan nævnes Østre Landsrets dom af 30. oktober 1969 (trykt i Ugeskrift for Retsvæsen, 1970, side 254), hvor nogle cykelryttere indbyrdes havde aftalt udfaldet af en række løb, som cykelrytterne herefter selv spillede på i et såkaldt totalisatorspil (spil, hvor gevinstens størrelse afhænger af, hvor mange penge der er sat på hvert enkelt udfald af spillet, når alle indskud er gjort). Både cykelrytterne og nogle andre personer, der deltog i totalisatorspillet vel vidende om og i overensstemmelse med de indgåede aftaler, blev dømt for bedrageri (straffelovens § 279) over for de øvrige spillere i totalisatorspillet.

Der vil efter omstændighederne også kunne straffes for **hæleri** med hensyn til udbyttet fra en eventuel ”match fixing”, jf. straffelovens § 290, som har en strafferamme på 1½ års fængsel (6 år ved grove overtrædelser).

2. Justitsministeriet har i øvrigt til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Skatteministeriet, som har oplyst følgende:

”Der findes særregler i spillelovgivningen, der søger at forhindre ”match fixing”. Spillelovgivningen regulerer dog alene tilladelsesindehavere, det vil sige spiludbydere og ikke den enkelte spiller.

Indehavere af en væddemålstilladelse skal have egnede foranstaltninger til at reducere risikoen for aftalt spil og skal nægte

modtagelsen af indsatser i væddemål, hvor der er en begrundet mistanke om aftalt spil.

Derudover må der ikke udbydes væddemål på sportsbegivenheder forbeholdt unge under 18 år. Overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes med bøde.

Spillemyndigheden kontrollerer og fører tilsyn med, at spiludbydere udbyder væddemål i overensstemmelse med reglerne, herunder skal en tredjepart (en akkrediteret testvirksomhed) dokumentere over for Spillemyndigheden, at spiludbyderen har egnede foranstaltninger til at reducere risikoen for aftalt spil.”